

ake, in par klerikalcev je vsem trn v peti; največje veselje za faro, če nam župnik odide nazaj k Hrvatim!

Cirkovce na dravskem polju. Pred par leti si, predragi „Stajerc“, v velikem številu k nam zahajal; in zdaj smo zopet prisiljeni, da se obrnemo do tebe, ki resnico, in pravico ljubiš, s prošnjo da nas podučiš in pomagaš. Pri nas imamo velikega in debelega župnika, kateri nima nikoli dosti; zmiraj nas tirja! V kratkih letih smo plačali čez 200.000 kron in smo z veseljem dali; ko je pa ta župnik prišel, pa ne vemo za noben račun pa nič ne vesta cerkvena ključarja, ne oče ubogih, kam gre denar. Samo to čarja, da redimo veliko število, njegove žlahte in da že ima veliko tisočakov in žlahto podpira z denarjem in vsami rečmi. Vso ljudstvo se kesja za priprave njegovega prihoda, katerega ni bil vreden.

Cirkovce. Pred kratkim smo čitali v „Stajercu“, da je bil tukajšnji župnik Ante Ravšl, ker je nagovarjal dva tukajšna posestnika, da bi svoje kote zažgala in potem na ta način dobila zavarovalnico, njemu pa potem svojo zemljo po ceni prodala, v sodnijski preiskavi. Ker pa je bilo premalo dokazov, ustavilo je državno pravdnstvo nadaljno poizvedovanje, dasiravno sta hotela omenjena posestnika stvar s prisego potrditi. Omenimo, da ko se je raznesla govorica po fari, da bo župnik zaradi nagovarjanja k požigu zaprt, so rekli nekateri: zato je lahko zadnja leta, kar je ta župnik pri nas, tolikokrat gorelo v naši fari! Goreti je navadno začelo pri najhujšem klerikalnem petelinu in sicer pri enem celo v treh letih dvakrat. Mi ne moremo preiskavati, jeli je župnik res kaj očitane kriv. Ali vsekakor je njegovo postopanje ljudstvo hudo razburilo ter vznemirilo. Zato se hoče naš župnik sedaj oprati v mariborski cunji ter se hudoje nad tema posestnikoma. Mi pa rečemo: omenjena posestnika sta svojo dolžnost storila, da sta stvar naznanila sodniji; ako je pa bila sodnja tako dobra, da je preiskovanje ustavila, naj zahvali Boga, da mu je pomagal! Zamorec se naj pere celi dan ali celi teden v vodi, a on ostane vedno črn...

Juršince. (Lovska logika). Divji lovec (Rabuschütz) stojič na cesti, govori sam s seboj: Jagati ali ne jagati? Če jagam, imam, — ako me ne zasačijo, — če me pa zasačijo, me zapro; tako sem preskrbljen. — Če pa ne jagam, nimam, ne zasačijo me, ne zapro in tako tudi nisem preskrbljen. Ako hočem tedaj kaj dobiti ali kaj imeti, moram jagati oziroma krasti — tedaj pa sem jagal in še bodem jagal, dokler me zopet ne zapro in preskrbe...

Slovenska Bistrica. (Razno). Prihodnji kramarski in živinski sejem v Slovenski Bistrici se vrši dne 4. junija t. l. Pričakovati je, da se priprane mnogo živine in tudi kupci ne bodoje manjali. — Ker se slovenski, od prvakov naših jaskani volilci iz kmetskih občin niso hoteli volitve udeležiti, je c. kr. oblast slovenje-bistriški okrajni zastop razpustila. Zastop vodil bode komisar dr. Neugebauer. Kdo ima od tega dobiček? — V nedeljo, dne 1. junija 1913 priredijo tukajšnja podružnica „Schulvereina“ svoje letno glavno zborovanje, na katerega se vabi tudi vse napredne može in žene. Govoril bode na tem zborovanju č. g. katehet Almer iz Velikoveca na Koroškem. Zborovanje se vrši v Nenholdovi gostilni.

Sv. Jernej. Dragi „Stajerc“, dolgo časa Ti nimamo nič poročali od Sv. Jerneja in letos se je vršila spet občinska volitev dne 24. aprila 1913. Zdaj se naš župnik silno hvaljivo, da so „Slovinci“ zmagali v vseh treh razredih; no, gospod Marko Žičkar, ni čuda, ko ste si pa toliko prizadevali! Po celi občini ste hodili, pa le na skrivnem; dne 23. aprila ste hodili po Lokki občini, po Žički in Tepanski; v Perovcah so ponoči ob desetih delili volilne listike in pisali, katere može da morajo voliti. Franc

Pušnik se je tega branil, češ da ne gre volit; in Vi župnik ste rekli: morate iti, to gre za vero!! Pušnik pa ni tako slabega mišljenja, ko ste Vi mislili, on pravi: kaj pa je to? vera in pa občinske volitve, to ne gre skupaj. Pri Jakobu Marguč ste rekli Vi župnik: le pridite volit, da bomo nemčurje premagali. Vi gospod župnik zatirate nemški jezik zato, da so bolj neumni ljudje, da jih lažje za nos vodite! V „Gospodarju“ ste nas blatili, kako dolgo še bomo mi v nemčurški rog trobili; tako dolgo, ko Vi v klerikalen! Vsaki oče je neumen, kateri svojih otrok v nemško šolo ne pošilja; več jezikov zna, več velja! Vi gospod župnik ste nas v „Slov. Gosp.“ blatili, da to vsako deklinace, da je grdo, če Slovenec z Nemci drži; pa ko bi bili vsi tako neumni, ko so tisti deklinčeti, ki ne znajo drugega ko kruh jesti, potem bi nam še lažje mesec v vodi kazali. Kadar bojo spet občinske volitve pri Sv. Jerneju in boste imeli spet dosti opravka, se nam v srce smilite. Vi ste bili v Konjicah za fiakarja, pri Sv. Jurju pa si tudi lahko drugače pomagati; mogoče da Vam Sv. Juri tistega konjička posodi, ki ga že več let ni jahal in potem bote lahko po dnevi obhodili z brznm konjičkom, da Vam ne bo treba ponoči volilce nadlegovat in buditi. Juršeta mislite na župnanski stolec postaviti, pa se vama še maji; naj Vam Jurše naprosi miloščine od tistih klerikalnih odbornikov, da Vam leseno sabljo kupi, kedar bo treba spet volilce skupaj gonit na volišče; potem Vas še znajo bolj bogat, da pridete z biznim konjičkom in z leseno sabljo opasano; potem jih ne bo treba z vero strašiti. Kedaj postavite Juršeta na občinski stolec, potem pa izročite to sabljo njemu. Občani.

Sv. Miklavž pri Ljutomeru. Našega župnika Meška so imeli vsi ljudje za zelo pridnega in zvestega duhovnika. Pri izpitu birmancev pa je prišla župniku čudna muha v glavo. Rekel je namreč, da ne sme biti taki, kdor „Stajerca“ bere, nikomur kum in žena ne kumica. No, za kumovanje se pač nikdo preveč ne poteguje, ker košta dosti denarja. Naj torej župnik stariše otrok k sebi pozove in naj jim pove, da si smejo kuma ali kumico le pri črnih klerikalcih iskati. Na vsak način je za župnika jako žalostno, ako celo take popolnoma verske in cerkvene zadeve v politikovanje izrablja. Mislimo, da se s takim počenjanjem noben pošteni človek ne more strinjati. Farani.

Od Sv. Štefana pri Šmarju. Preljubi „Stajerc“! Ker se še do danes nič ni zvedelo, kako je kaj tukaj pri nas, si morda že misliš, da je pri nas vedno vse tiho. A temu ni tako; posebno se zdaj že nekaj časa sem prav veliko govori o našem g. županu, ki se imenujejo Peter Zakošek, p. d. Plavec; oni so klerikalec in hud sovražnik Tebi, dragi „Stajerc“, navdušen prijatelj Srbov, nasprotnik naše ljube Avstrije, veleposestnik pri Sv. Štefanu, župan itd. Ta g. župan se večkrat pritožuje, da so zelo bolani in kakor sami pravijo, da ne vejo, ali imajo eno kolo preveč ali premalo. G. župan so bili že pri vseh najimenitnejših dohtarjih na vizitu, pa jim nobeden ne more pomagati; to pa zato ne, ker še nobeden ni zvedel, odkod izvira ta presneto huda bolezen. Zdaj se je pa to kar na lepem zvedelo. Županova bolezen izvira iz tega, da se županova prijateljica, to je tista znana Plahutjekova Tereza, nekdanja družabnica „Marijine družbe“ na Slivnici pri Celju, zadnje dni sem telesno preveč razvijala ali debeli. Bilo je nekega dne v jeseni, ko so pri Plavcu otavo vozili, in takrat je bila ljubezen baje tako vroča, da se je bila celo otava na vozu vžgala od nje; in od takrat se Tereza čudno debeli, gospodu županu pa pamet oteka. Zato pa jim tudi ni za zlo vzeti, ako svoja pota, ki jih storiijo v „blagor občine“, prav mastno in slano zaračunijo. Za zdaj, ljubi „Stajerc“, samo to, drugikrat Ti bom pa že še več pisal. Prosil Te bom tudi za

ostro krtačo, da boš prav pošteno okrtačil našega župana, ki so tako polni raznovrstnega prahu... Eden, ki vè marsikaj.

Sv. Lenart sl. gor. V nedeljo dne 1. junija t. l. napravijo otroci tukajšne nemške šole zopet vpriporitev. Zvečer pa se vrši lepa zabava s prijetnimi priredbami ter plesom. Pri tej slavnosti pomaga tudi moško pevsko društvo iz Maribora. Kdor se hoče enkrat dobro zabavati in kdor hoče obenem velepotrebni tukajšnji nemški šoli pomagati, naj gotovo pride!

Sv. Lenart sl. gor. Tukaj imamo novega usnarja, g. F. Stütztz. Mož ima jako dobro ime. Splošno se ga že hvali. Njegov predhodnik sicer mnogo kmetom ni v njih zadovoljnost ustregel; ti mislijo zdaj, da bode tudi novi usnarj slabo blago prodajal. Pa se motijo! Kajti g. Stütztz je, kakor se splošno čuje, izvrstni mojster, ki se razume na svojo obrt!

Sv. Marjeta v Pernici. Na binkošno nedeljo, ko je g. fajmošter pridigoval čez nemški „Schulverein“, je bila navdušenost pri gotovih slovenskih prvakih seveda velika. Domu gredoč od sv. maše našla sta se tudi dva klerikalna hujšaka. Neki fant imel je iglo na kloboču, znamenje nemškega „Schulvereina.“ Takoj ga je napadel nesramni klerikalni hujšak Francšek Vakaj iz Močne, vodja „Mladeniške družbe.“ Vmešaval se je tudi še neki Juri Pavalec; brusila sta si jezik nesramno čez nemško šolo. Tako dajejo prvaki vzgled mladim ljudem! Pa s tako pobalinsko hujskarijo pač ne bodoje ničesar dosegli. Napredni ljudje se tej zagriženi prvaški bandi le smejiijo!

0 rokodelstvu.

V „Pfälzisches Gewerkschaftsblatt“ čitamo sledeče zanimive in velepomembne besede:

Ako se hoče rokodelstvo času primerno naprej razviti, potrebuje samozaupanja in edinosti.

Cvet rokodelstva ni še za vedno minul, čeprav so kapital in mašine mnogo panog dela na se poteguli. V rokodelstvu se gre pač še vedno mnogo za osebnost: pridnosti, pameti, zanesljivosti in vestnosti ostane še mnogo prostora za zadovoljivo ter izplačno delovanje. Žal da sili vse v pisarne! Kot sprejemnik plačila se hočejo izogniti boju s težavami življenja. In vendar se osleprijo sami sebe. Kajti ničesar ne daje delu lepšo vsebino, nego samostojno, prosto ravnanje; in ničesar ne daje življenju več vrednosti, nego hrepenenje, z lastno močjo negotovi bodočnosti kolikor mogoče odvzeti. Zato naj bi ravno rokodelci svoje nadarjene sinove rokodelstvu obdržali.

Medtem ko v rokodelstvu mnogokrat pri-manjkuje temeljite šolske izobrazbe in duševne moči, vlada v uradniških poklih preobilost izobraženosti (pa tudi domišljije). Nezmerno veliko znanja gre vesle te napačne razdelitve moči ljudskemu gospodarstvu v izgubo.

Tudi napredni razvitek rokodelskega poklica je v sedanjosti brez vprašanja mogoč. Pri gotovem naravnem nagnenju naj bi se pridne dečke iz spoštovanih družin ravno tedaj k rokodelstvu spravilo, kadar so dosegli dobro šolsko izobrazbo.

Vrnitev rezervistov.

Piše se nam: Težavni zunanji položaj, v katerem se je nahajala naša monarhija že mesece sem, zahteval je poklicanje mnogih rezervistov naše armade pod orožje. Tudi na Stajerskem se je mnogo rezervistov iz njih poklica in iz kroga družin pod zastavo poklicalo.

Ker se je zdaj zunanji položaj vendar pomiril, se je pričelo polagoma z odpuščanjem teh rezervistov. V mnogih slučajih je za vrnitve se rezervista že skrbjeno, mnogo jih je stalno nastavljenih in se vrnejo v njih prejšnje službe. Mnogo jih ostane v svojem prejšnjem poklicu ali se jih pričakuje na očetovi peči. Drugi imajo zopet obrt ali premoženje, tako da v teh slučajih ni treba posebne pomožne akcije.

Ali mnogo večje je gotovo število onih, ki so po

Visoko starost dosežejo

le oni ljudje, ki vsako bolezen v kali zadušijo, vlasti pri pomanjkanju sape, težavah v prsih, bodanju v ramah in bolečinah v prsih naj se vedno takoj Fellerjev razpustivši, bolečine odpravljajoči zeliščni esenc-fluid z zn. „Elza-fluid“

rabi. Za vsak slučaj naj bi bil vedno pri hiši. Pri gihtičnih, revmatičnih in neuralgičnih bolečinah se je vedno kot zanesljivi pomočnik izkazal. 12 steklenic za 5— kron pošlje franko apotekar E. V. Feller, Stubica, Elsaplatz št. 241 (Hrvatsko), pri katerem naj bi se tudi pristne, staropriznane Fellerjeve odvajalne Rhabarbara-

kroglice z zn. „Elza-kroglice“, 6 škatljic za 4— krone franko naročile, da se ima pri težavah odvajanja, želodčnih krčih itd. to milo, neškodljivo sredstvo pri roki. Oboje lahko našim čitateljem najtopleje priporočamo. m — — —